

ת"פ 12546/04/16 - מדינת ישראל נגד דביר משה בוקריס

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 12546-04-16 מדינת ישראל נ' בוקריס(עציר)
לפני כבוד השופט מוחמד עלי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דביר משה בוקריס (עציר)

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל שלושה אישומים, שיפורטו להלן.

באישום הראשון נטען כי ביום 28.3.2016 בסמוך לשעה 14:10 התקשר שוטר שפעל כסוכן (להלן: **הסוכן**) אל הנאשם, שבינו לבין הנאשם אין היכרות קודמת, ושאל אותו אם ביכולתו לספק לו "אחד", כשהוא מתכוון לסם מסוכן מסוג חשיש. בתגובה ענה הנאשם בחיוב, והשניים סיכמו להיפגש במקום מפגש בנהריה. לאחר כשעה, הגיע הנאשם רגלית למקום המפגש, או אז מסר הנאשם לשוטר סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.57 גרם נטו, ובתמורה קיבל מהשוטר סכום של 100 ₪ עבור הסם. בגין מעשים אלו יוחסה לנאשם עבירה של יצוא, יבוא, מסחר, והספקת סמים מסוכנים לפי סעיף 14 בשילוב סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: **פקודת הסמים המסוכנים**).

באישום השני נטען כי ביום 29.3.2016 במסגרת ת"פ 39346-03-14 נקבע על ידי בית משפט זה כי הנאשם יהיה נתון במעצר בית מלא בבית הוריו בנהריה וזאת עד ליום 1.5.2016. ביום 30.3.2016 בסמוך לשעה 14:45 עזב הנאשם את מקום מעצר הבית עד שנעצר על ידי המשטרה בשעה 16:10 בנהריה, ובכך הפר את ההוראה החוקית שניתנה על ידי בית המשפט. לפיכך, הואשם הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

על פי הנטען **באישום השלישי**, ביום 30.3.2016 בסמוך לשעה 13:47 התקשר הסוכן לטלפון הנייד של הנאשם,

ושאל אותו אם ביכולתו לספק "שתיים יפים" כשהוא מתכוון לסם מסוכן מסוג חשיש, בתגובה ענה הנאשם בחיוב. השניים סיכמו להיפגש במקום המפגש. לאחר כשעתיים, הגיע הנאשם רגלית למקום המפגש, או אז ובתוך חדר מדרגות של אחד הבניינים בסמוך למקום המפגש, מסר הנאשם לסוכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 3.09 גרם נטו ובתמורה קיבל מהסוכן ₪ 200 עבור הסם. באותו מעמד, גם החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 3.15 גרם נטו לצריכתו העצמית. מיד לאחר מסירת הסמים לסוכן, ולאחר ששטר אחר הודיע לנאשם על מעצרו, עשה הנאשם מעשה בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בכך שזרק על הרצפה את הכסף שקיבל מן השטר ואת הסמים שהחזיק. בגין מעשים אלו, הואשם הנאשם בביצוע עבירות של יצוא, יבוא, מסחר והספקת סמים מסוכנים לפי סעיף 13 בשילוב סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים; החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) בשילוב סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים; ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

מהלך הדין וגזרת המחלוקת

2. בישיבת יום 9.5.2016 מסר הנאשם תשובה מפורטת לכתב האישום. הנאשם לא הכחיש כי מסר לשטר המתחזה סמים; הוא טען כי אך בעקבות בקשת השטר הוא רכש עבורו את הסמים, זאת מתוך תקווה שהשטר המתחזה "יכבד" אותו מהסמים אותם הוא קנה עבורו. לטענת הנאשם, המשטרה עשתה שימוש בשטר סוכן ללא הצדקה תוך שהיא מדיחה את הנאשם הדחה חמורה, ואלמלא אותה יוזמה של הסוכן לא הייתה מתבצעת עבירה. הנאשם הודה בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית, אשר נכללה באישום השני - ועל כך לא הייתה מחלוקת.
3. יצוין כי עובר למסירת תשובת הנאשם, הגיש הסנגור בקשה לביטול כתב האישום בטענה כי המשטרה הפעילה סוכן מדיח בניגוד לכללים שנקבעו בהלכה הפסוקה, אולם במהלך תשובת הנאשם לכתב האישום הודיע הסנגור כי הוא מבקש שטענותיו תתבררנה במהלך בירור האשמה.
4. בישיבה שנועדה לשמיעת ראיות הצדדים, הודיע הסנגור כי הואיל ואין מחלוקת על העובדות, וטענת הנאשם לגבי עבירת הסחר בסמים היא רק של סוכן מדיח, הרי שהנאשם **מודה בכל עובדות כתב האישום**, אך טענתו שאין מקום להרשיעו בשל הפעלת "סוכן מדיח". לפיכך, ביקש לראות את הבקשה לביטול האישום כסיכום טענותיו. באשר לעבירה של שיבוש מהלכי משפט, טען הסנגור כי אם בית המשפט יקבל את עמדת ההגנה בעניין הסוכן המדיח, כי אז לא יהא ראוי להרשיע את הנאשם בעבירה זו. ואולם, אם בית המשפט לא יקבל את טענת ההגנה, להגנה אין טענות נוספות לעניין עבירה זו וככלל.
5. הסנגור אף הסכים להגשת כל הראיות שהתביעה ביקשה להציג ללא צורך בחקירת אף עד. ואכן בעקבות כך, הגיש ב"כ המאשימה את ראיותיו בהסכמה. לאחר מכן סיכמו הצדדים את טענותיהם, והתיק נדחה לעיון ולמתן הכרעת דין.

6. גדר המחלוקת הוא אפוא בשאלה אם חרף הודאתו בעובדות שנטענו בכתב האישום, אין להרשיע את הנאשם בשל הפעלת "סוכן מדיח", ואם יש מקום לזכותו בעקבות כך מעבירת שיבוש מהלכי משפט. על כל אלה - להלן.

דין והכרעה

7. אפתח ואציין כי לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בראיות שהוגשו, סבורני כי יש לדחות את טענות הנאשם מכל וכל, ועל כן - התוצאה היא שיש להרשיעו בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

8. משמעות קבלת טענת הסנגור היא כי כל אימת שהמשטרה מפעילה "סוכן מדיח" אין מקום להרשיע את הנאשם בעבירות שבוצעו בעקבות אותה הדחה. הסנגור בטיעוניו אף הפליג אל מעבר לים וחצה אוקיינוס כדי ללמוד על המצב המשפטי השורר שם. אולם אין לקבל את טענת הסנגור באשר היא חותרת תחת השימוש בסוכן מדיח, בכל מצב, בכל תנאי וללא עריכת אבחנה בין המקרים השונים. דומה כי גם המצב המשפטי השורר בארה"ב, בקנדה, ובאנגליה אינו תומך בגישה הגורפת שהסניגור מציג. אך קודם לכן - על המצב המשפטי בארצנו.

9. בפתח הדברים ראוי לציין כי אין לקבל את טענת המאשימה בסיכומיה כי אין במקרה שלפנינו משום מצב של "סוכן מדיח" כלל. דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת כי באופן אינהרנטי הפעלת שוטר סמוי לשם ביצוע רכישת סמים מבוקרת, היא סיטואציה של סוכן מדיח. סוכן מדיח הוא סוכן (לרוב סוכן משטרה) הוא שוטר או פועל מטעם המשטרה) אשר במסגרת פעילותו פונה לאדם ו"משדל" אדם לעבור עבירה, שלולא השידול לא היה מבצעה (ראו ע"פ 5268/04 **מינין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.11.2005); עמנואל גרוס "סוכן מדיח - כטענת הגנה במשפט פלילי" **הפרקליט** לז 107 (התשמ"ז)). השאלה שיש לחדד ולהציב - ולכך נראה מכוונת המאשימה - נסיבות המקרה מצביעות על הדחה חמורה, כטענת הסנגור. לכך אשוב בהמשך.

10. פסיקת בית המשפט העליון דנה לא מעט בטענה שהעלה נאשם כי עבירה שבוצעה על ידו הייתה לאור הדחתו על ידי סוכן; סוכן זה יכול להיות סוכן משטרה ולמדנו גם שיכול להיות סוכן פרטי "אזרחי" (דוגמת המקרה ברע"פ 1201/12 **קטיעי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.1.2014) (להלן: **עניין קטיעי**)) בו נדון מקרה שבו הפעיל ערוץ הטלוויזיה המסחרי "ערוץ 10" במסגרת תכנית טלוויזיה סוכנות מתחזות לשם איתור עברייני מין הפועלים דרך המרשתת). עמדתה העקבית של פסיקת בית המשפט העליון, כי הדחתו של נאשם על ידי סוכן לביצוע עבירה אינה מהווה הגנה מאחריות פלילית, אך יכולה היא בנסיבות המתאימות להוות שיקול לעניין העונש. ראו: עניין **קטיעי**, פסקה 7 לפסק הדין; ע"פ 7830/08 **מחאמרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.12.2008); ע"פ 360/80 **מדינת ישראל נ' אפנג'ר**, פ"ד לה(1) 235, 228 (1980); ע"פ 15/78 **ביבס נ' מדינת ישראל**, פ"ד לב(3) 64 (1978). עמדת הפסיקה נותרה בעינה גם לאור חוק יסוד כבוד האדם וחירותו ולאחר שהטענה נבחנה במשקפיים חוקתיים (ע"פ 6097/98 **דיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.06.1999)), וכך נותרה עמדת הפסיקה גם במקרה בו

לא היה מדובר בסוכן משטרתי אלא בסוכן "פרטי" (עניין קטיעי).

11. במספר מקרים נשמעו הערות על ההלכה האמורה בפסיקת בית המשפט העליון. ההערות באו על רקע הקושי הטבוע בעצם השימוש במוסד של הסוכן המדיח. לצד חשיבות אכיפת החוק ואיתור עבריינים באמצעות סוכנים מדיחים, הכיר בית המשפט העליון בקושי הטמון בכך שאלמלא פעולת הסוכן לא הייתה מתבצעת עבירה כלל. לאור הקושי האמור, הציבה הפסיקה מספר תמרידי אזהרה וכללים הנוגעים להפעלת סוכן מדיח. בין היתר נקבע כי על המשטרה להפעיל סוכן מדיח רק מקום שהדבר הכרחי (ע"פ 1224/07 **בלדב נ' מדינת ישראל**, פסקה 66 לפסק הדין (פורסם בנבו, 10.2.2010) (להלן: עניין **בלדב**)); רק אם יש בידה מידע מקדים ואמין לפיו אותו אדם מעורב בפעילות עבריינית (ע"פ 470/83 **מורי נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט(1) 1, 5 (1985); וכי על סוכן הסמוי להימנע מלהפעיל אמצעי לחץ מוגזמים כדי לשכנע חשוד חף מפשע לבצע עבירה (ע"פ 2910/94 **יפת נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 221, 365-364 (1996) (להלן: **עניין יפת**)). בעניין **בלדב** העיר בית המשפט העליון (פסקה 67 לפסק הדין) שיכול להיות כי יהיה מקום להערכה מחודשת להלכה ולקביעת גבולות המותר והאסור בשימוש באמצעי זה. אולם, גם מדבריו של בית המשפט העליון לא עולה כי יש לבטל את ההלכה כליל אלא לסייגה למקרים שהכלי "לא יחטא לתכלית שלשמה נוצר". בעניין **קטיעי** (פסקה 73 לפסק הדין) צוין כי "**אין להוציא מכלל אפשרות כי תתכנה נסיבות חריגות שבהן תרומתו של סוכן מדיח מטעם הרשות לביצוע עבירה פלילית תהיה כה מהותית**" באופן שתביא לביטול כתב האישום. בשני המקרים, הן בעניין **בלדב** והן בעניין **קטיעי**, המצע הנורמטיבי שהוצע לבחינת אפשרות זו הוא דוקטרינת ההגנה מן הצדק. הסנגור מציע בטיעוניו דוקטרינה זו, וכן דוקטרינה נוספת של הביקורת המנהלית. בהזדמנות אחרת ציינתי בהקשר לכך כי "יכולות להיות טענות שניתן לבררן הן על ידי עילות המשפט המנהלי והן במבחני ההגנה מן הצדק, וכזו היא הטענה של אכיפה בדרנית. השאלה איזה מסלול יש לבכר: האם דוקטרינת ההגנה מן הצדק או כלי הביקורת של המשפט המנהלי, לא הוכרעה בפסיקה (ראו: עניין פרץ; רון שפירא "מאכיפה פלילית לאכיפה מנהלית" הסניגור 205 4 (2014)). עם זאת, נראה על פני הדברים כי לשאלה, באיזה מסלול יש לפסוע, אין משמעות ככלל לתוצאה המשפטית הנכונה, שכן התוצאה המשפטית תלויה - או צריכה להיות תלויה - במהות הטענה ולא באכסניה בה מתבררת. לאמיתו של דבר, גם אם קיימת נפקות כלשהי, יש לשאוף לצמצומה וליצירת הרמוניה בין הכללים אשר על פיהם נדונה טענה כלפי החלטה של הרשות. נראה כי גם פסיקת בית המשפט העליון מכוונת ליצירת הרמוניה זו". (ת"פ (שלום קריות) 21857-06-14 **פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' בן סימון** (פורסם בנבו, 7.9.2015)).

12. סיכום ביניים: המצב המשפטי לעת הזו כי טענה של סוכן מדיח אין בה כדי לפטור מאחריות פלילית, אלא לכל היותר להביא להקלה בעונש במקרים המתאימים (ראו לאחרונה: ע"פ 2681/15 **בן שטרית נ' מדינת ישראל**, סעיף 57 לפסק הדין (פורסם בנבו, 14.2.2016)).

13. הסנגור הפנה למצב המשפטי במדינות שמעבר לים. אינני רואה להידרש לטענות אלה באשר אין הן משקפות את המצב הנורמטיבי התקף בישראל. אוסיף בקצרה כי פסיקת בתי המשפט העליון התייחסה בהרחבה למצב המשפטי השורר בארצות אחרות. ראו בין היתר: הסקירה בעניין **יפת**, פסקה 164 ואילך.

לפסק הדין; עניין **בלדב**, פסקה 68 ואילך לפסק הדין; ובעניין **קטיעי**, פסקה 7 לפסק הדין. מהסקירה שהובאה בפסיקה עולה כי במשפט האמריקאי מוכרת הגנת ה-"Entrapment" ("הפח היקוש") שלפיה נאשם יזוכה בדין, אם הוכיח שלולא מעורבותם היזומה והפעילה של נציגי הרשות הוא לא היה מבצע את העבירה. יצוין כי בפסיקה בארה"ב התפתחו שתי גישות: גישה המתמקדת בהתנהגות הנאשם ומחשבותיו, לפיה אם הנאשם נטה לבצע את העבירה גם ללא השידול, ההגנה לא תקום. גישה זו נהוגה במרבית המדינות. לצד גישה זו קיימת גישה אובייקטיבית אשר שמה את הדגש על התנהגות הרשות ללא קשר לנטייתו של הנאשם. במשפט האנגלי נבחנת הטענה לאור דוקטרינת ה-"Abuse of Process". שימוש בדוקטרינה זו הולך את בתי המשפט לקבוע כי במקרים מסוימים עלולה מעורבות הרשות במעשה עבירה להוביל לעיכוב הליכים שיפוטיים. במסגרת יישום הדוקטרינה יש לבחון את מהות העבירה; הצורך לנקוט בטכניקה של שימוש בסוכנים סמויים; מעורבות הנאשם בפעילות עבריינית מסוג זה או קיומה של מעורבות בזירת החקירה; ומה הייתה מידת מעורבותה של הרשות בעבירה. גם בקנדה נעשה שימוש בדוקטרינה דומה שמביאה לעיכוב הליכים שיפוטיים בשני סוגים של מקרים: הראשון, כאשר הרשות יוצרת את ההזדמנות בפני אדם לבצע עבירה פלילית, מבלי שקודם לכן היה חשד סביר למעורבותו בפעילות עבריינית כזו. השני, מקום שהרשות מעודדת אדם לבצע עבירה פלילית באופן אקטיבי, גם אם היה בידה חשד סביר למעורבותו בפעילות עבריינית מהסוג מושא החקירה. בכל מקרה מצבים אלה נבחנים לאור חומרת העבירה ומידת מעורבות הרשות.

14. מן הסקירה שהובאה לעיל, עולה המסקנה הברורה כי טענת הסנגור לפיה **עצם** הפעלת הסוכן המשטרתי מוליכה אל זיכוי הנאשם, דינה להידחות. יכולנו לסיים את הילוכנו כאן, אולם לאור הראיות שהונחו על ידי המאשימה נעמוד על נסיבות המקרה, ובפרט על נסיבות הקשר שהיה בין הנאשם לבין הסוכן המדיח.

15. כתב האישום כולל שני אישומים שהם תולדה של פעילות הסוכן. באישום הראשון מדובר בעסקת סם שבוצעה ביום 28.3.2016, והשנייה בוצעה בחלוף יומיים, ביום 30.3.2016. הואיל ואין מחלוקת עובדתית אתמקד רק בפעולות הקשורות לטענות "ההדחה". במכלול הראיות הוגש דיסק שסומן ת/5, שכולל את תיעוד השיחות עובר לשתי העסקאות וכן תיעוד חזותי של המפגשים בין הסוכן לבין הנאשם.

16. האישום הראשון, העסקה מיום 28.3.2016: בשיחה קצרה הכלולה בת/5 (תחת הקובץ 28.3.20169; ראו גם התמלול ת/1) נשמע הסוכן מתקשר אל הנאשם, הנאשם עונה ומיד אומר הדובר "דביר [הנאשם], מה קורה אחי", הנאשם משיב "בסדר גמור ברוך השם, מי זה?", הדובר: "זה אסי חבר של דניאל, אני צריך אחד בוא ניפגש אחי", הנאשם: "סבבה....אחד?". ובהמשך מציין הדובר בפני הנאשם את כתובת המפגש. בקובץ אחר קיים תיעוד מצולם של המפגש בעקבות שיחת הטלפון. בתיעוד נראה הסוכן מגיע לשכונת מגורים וממתין במקום מסוים לאחר שנכנס למכולת ורוכש סיגריות. בשעה 13:41 מתועדת שיחת טלפון בה נשמע הסוכן שואל את בן שיחו ובין היתר אומר "מאה, אחד". לאחר מכן (בסביבות השעה 13:52) מתחיל הסוכן לצעוד פעם נוספת אל עבר מקום המפגש ושם (בשעה 13:57) מדברים השניים קצרות ומתבצעת עסקת הסמים.

17. האישום השלישי, העסקה מיום 30.3.2016: גם עסקה זו מתועדת, הן בשיחה הטלפון בה נרקמה העסקה וגם לאחר מכן בתיעוד חזותי של המפגש (ראו גם התמלול ת/3, ת/4). התיעוד מצוי במכלול הקבצים בדיסק ת/5. משיחת טלפון קצרצרה עולה כי לאחר שהסוכן שואל אם הנאשם נמצא בעיר, הוא מבקש "שתיים, יפים" כפי שנתן לו בפעם הקודמת. לגבי התיעוד החזותי של המפגש, בשעה 15:08 נערכת שיחת טלפון בה אומר הסוכן בין היתר כי הוא רוצה מקום מוסתר "לא רוצה פדיונות", והם קובעים להיפגש "שם". בשעה 15:09 מתקיימת עוד שיחת טלפון (ככל הנראה בין הסוכן לנאשם). הסוכן שווה פרק זמן באותו מקום. בשעה 15:15 נפגשים השניים, נכנסים לגרם מדרגות, מתקיים מפגש, ובשלב זה, לאחר שמתבצעת העסקה, נשמעים קולות המסמנים הגעת שוטרים ומעצר הנאשם.

18. בתיעוד של שתי העסקאות מתחילתן ועד סופן, וכן מהעדויות שנגבו מן הסוכן (ת/7, ת/8), בולט כי הסוכן אינו נוקט פעולות שכנוע ושידול משמעותיות, וחלקו מתמצתה אך בעצם הפניה אל הנאשם לרכישת סמים. לאחר ההנעה הראשונית של העסקה, הנאשם נכנס לפעולה ללא כל היסוס או התלבטות. שתי שיחות הטלפון שנערכו היו קצרות ביותר ולא כללו שיחות שכנוע של הסוכן לביצוע העסקאות. הסוכן נשמע פונה אל הנאשם, ודי בכך שאמר לו שהוא רוצה "אחד יפה" או "שתיים יפים" כדי שהנאשם יבין על מה מדובר ומיד יקבע מקום מפגש ובהמשך יספק את הסמים במהלך המפגשים. זאת ועוד, עולה מהשיחות וכן מפלט השיחות השייך לטלפון שהחזיק הנאשם (ת/8), כי בעסקה הראשונה ובמהלך התיאום בין השניים, הנאשם התקשר ביוזמתו לסוכן במהלך מלאכת התיאום. הדברים נכונים גם לגבי העסקה השנייה. לאור הראיות שפורטו לעיל, טענתו של הסנגור כי מדובר בפעולות שידול קיצוניות ומכאן כי מדובר בהדחה חמורה, נדחית מכל וכל. נהפוך הוא, מהראיות עולה כי מלבד עצם הפניה של הסוכן אל הנאשם, לא בוצעו פעולות משמעותיות של שידול והדחה. ניתן לומר כי לאחר שהראיות הונחו בפני בית המשפט התמונה התבהרה והתחדדה יותר וממנה עולה שפעולות ההדחה הן לא משמעותיות ואף מזעריות; בבחינת יותר מאשר הסוכן רצה לקנות, הנאשם חפץ למכור.

19. מוסיף הסנגור וטוען כי המדינה לא הוכיחה בראיות שהייתה לנאשם נטייה מוקדמת לעבור את העבירה. ראשית, גם אם אניח כי טענה זו נכונה ברובד העובדתי, על פי המצב המשפטי השורר אין היא מביאה לתוצאה לה מייחל הנאשם. שנית, מן הראיות שהונחו לפניי עולה כי פעילות הסוכן הייתה לאור קיומו של מידע מודיעיני לפיו הנאשם עוסק בסחר בסמים מסוכנים (ראו: המזכר ת/11, וכן הודעות הסוכן ת/7 ו-ת/8). דומה כי מסקנה זו אף עולה מעצם הסיטואציה וממכלול הנתונים. זאת ועוד, אופן רכימת עסקאות הסמים ופעולות ההדחה, המזעריות, דוחקות טיעון זה אל קרן זוית. לבסוף, הראיות אשר הונחו לפניי אינן מלמדות על כך שהנאשם ביצע את הפעולות ורכש את הסמים עבור הסוכן, בצפייה לכך שהוא יכבדו מהסמים (כפי שנטען על ידי הנאשם). אמנם, הנאשם העלה טענה זו באחרת מהודעותיו (מיום 30.3.2016, ת/12), אך טענה זו אינה מתיישבת עם יתר הראיות ובכלל זאת, תיעוד השיחות והמפגש בין הסוכן לנאשם, ועל כן אין לקבלה.

20. לאור האמור לעיל, יש לדחות את טענת הסנגור לפיה פעילותו של הסוכן יש בה כדי להביא לזיכוי הנאשם. בהעדר מחלוקת עובדתית, ולאור כך שהנאשם הודה בביצוע העבירה באישום השני, המסקנה המתבקשת היא שיש להרשיע את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

21. מעבר לנדרש, יצוין כי בחינת העובדות אל מול יסודות העבירות שיוחסו לנאשם, מעלה כי התקיימו יסודות העבירות שיוחסו לנאשם. כך לגבי העבירה של סחר בסמים מסוכנים, כך לגבי החזקת הסמים, כך לגבי עבירת הפרת הוראה חוקית, וכך לגבי העבירה של שיבוש מהלכי משפט. ליסודות העבירה של שיבוש מהלכי משפט ראו: רע"פ 7153/99 אלגד נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(5) 729 (2001).

22. אשר על כן, אני מחליט להרשיע את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ד אב תשע"ו, 18 אוגוסט 2016, במעמד הנוכחים